

ע"פ 550/20 - שלמה הראל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 550/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: שלמה הראל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה נ' זלוצובר והשופטים ש' פרידלנדר וד' כהן) בתפ"ח 30468-06-18 מיום 14.1.2020

תאריך הישיבה: ב' בשבט התש"ף (28.1.2020)

בשם המבקש: עו"ד טלי גוטליב; עו"ד אביאל אהרון

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאווה

החלטה

1. המבקש הורשע בעבירת אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק; וניסיון למעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) וסעיף 25 בחוק. כפי שנקבע בהכרעת הדין, העבירות בוצעו במתלוננת בקליניקה לרפואה משלימה בביתו של המבקש. על המבקש נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלוננת.

2. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.באת כוח המבקש, בטיעונה המפורט, תוקפת בין היתר את קביעת המהימנות של הערכאה הדיונית בהתייחס לעדותה של המתלוננת וכן טוענת לקיומם של מחדלי חקירה.להשקפתה, בהינתן תקופת המאסר ופסיקת בית משפט זה יש לאפשר למבקש את יומו בבית משפט זה קודם שיחל בנשיאת עונש מאסר בפועל, בשים לב לגילו ולמצבו הרפואי ונסיבותיו האישיות. היא מדגישה כי עד כה המבקש התנהג ללא דופי ולא הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני שנקבעו בעניינו וכי לא נשקף מצדו סיכון.המדינה מצידה טוענת כי הבקשה לא עומדת באמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה לעניין עיכוב ביצוע.

3. עיינתי בבקשה ובנספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי. לא מצאתי עילה להיעתר לבקשה. כידוע, הכלל הוא כי לנאשם שנגזר עליו עונש של מאסר בפועל לא עומדת עוד חזקת החפות ועליו לשאת בעונש באופן מידי - אף אם הוגש ערעור - וניתן לעכב את ביצוע עונש המאסר לאחר איזון בין כמה שיקולים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שנגזרה על המבקש; טיב הערעור וסיכויי; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו לאורך ההליך המשפטי; נסיבות אישיות ייחודיות של המבקש (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)). האיזון בין השיקולים במקרה דנן מוביל לטעמי לדחיית הבקשה. בלי לקבוע מסמרות באשר לסיכויי הערעור על הכרעת הדין, ובזיהרות המתבקש בשלב דיוני זה, אין בידי לקבוע כי סיכויי הערעור,המכוון בעיקרו לקביעות מהימנות,גבוהים. אשר לגזר הדין - בהינתן משך תקופת המאסר בפועל, גם אם אניח לטובת המבקש לצורך הדיון כי בית המשפט יקל בענשו (ואני מדגיש כי מדובר בהנחה ולא בקביעה), פוחת החשש שהמבקש יישא את כל עונשו או את חלקו העיקרי לפני שימצה את זכות הערעור שלו (ע"פ 5001/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.7.2015)). אכן, עברו הפלילי של המבקש אינו מכביד ולא התעלמתי מכך שלא היו הפרות של תנאים שנקבעו על ידי הערכאה קמא בהליכי המעצר, כמו גם מנסיבותיו האישיות. אולם, באיזון הכללי אין באלה כדי להטות את הכף לטובת עיכוב ביצוע עונש המאסר נוכח הטעמים עליהם עמדתי.

הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית אפוא.

ניתנה היום, ב' בשבט התש"ף (28.1.2020).

שׁוֹפֵט